

အမတနွေဦး စာစောင် အမှတ်စဉ် ၂ ရောက်ရှိလာပါပြီ။ ဒီစာစောင်မှာပါတဲ့ စာတွေကဗျာတွေထဲ ဒေါသမာန်တွေ
လျော့ပါးသွားဖို့ထက် တော်လှန်ရေးအတွက် ဒေါသဇောကို မီးပင့်ပေးဖို့သာ ရည်ရွယ်ပါတယ်။

အရေးတော်ပုံ မုချအောင်ရမည်။

ငှက်မွေးတွေအကြောင်း

သော့တွေကိုပဲ ကျမတို့ သိမ်းကြတယ်
ပြီးတော့ စာတွေ၊ ဓါတ်ပုံတွေ
ကျန်တဲ့အရာအားလုံးကို ချန်ထားခဲ့တယ်
အိမ်ကနေ ထွက်လာတဲ့အချိန်။
ဒီလိုမျိုးတွေ ဖြစ်နိုင်တာက
တိုင်းပြည်က ညတွင်းချင်း ပြောင်းလဲသွားတဲ့အခါ
ရှင်တို့ရဲ့ အသိမိတ်ဆွေတွေ
ငှက်မွေးအပြည့် တံခါးပေါက်အဖြစ်
အသွင်ပြောင်းသွားတဲ့အခါ။
ငှက်မွေးတွေအကြောင်း စိတ်ဝင်စားစရာက
ဘာတွေ ပျောက်သွားတယ်ဆိုတာကို သူတို့
သိနေတယ်။
နှစ်ပေါင်းများစွာ ကျမ စောင့်ကြည့်တယ်
အိမ်နီးနားချင်းရဲ့ အိမ်ကို
အခြားအိမ်တွေရဲ့ ပြတင်းပေါက်ကနေ
အခြားတိုင်းပြည်တွေကနေ၊
အိမ်ပေါင်းများစွာကနေ၊
အချို့က အုတ်ခဲနဲ့ဆောက်တဲ့အိမ်၊
အချို့က ကျောက်တုံးနဲ့ဆောက်တဲ့အိမ်။

အချို့ကတော့ အိမ်ဟာ ဘာနဲ့တူသလဲဆိုတာ
စိတ်ကူးတောင် မယဉ်နိုင်ကြဘူး
မပြီးဆုံးသေးတဲ့ တေးသွားတစ်စ
မျက်နှာကြက်ထဲမှာ ပိတ်မိနေတဲ့အခါ။
ကျမ မမြင်ချင်ယောင်ဆောင်တယ်
လေထဲက ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုကို
အဖေ့ရဲ့ လက်တွေ
မြေပေါ်မှာ စိုက်နေတာကို
နောက်ဆုံးတော့
ကျမတို့ ဝန်မခံသေးသရွေ့
ဘယ်အရာမှ မဖြစ်ပျက်ခဲ့ပါဘူး။

သရုပ်ဖော် - Aeint Khwar Nyo

ဒါပေမယ့် ကျမ မပြောင်းလဲနိုင်ခဲ့ဘူး
မူဆီယာမြို့ရဲ့အဲ့ဒီနေ့ အဖြစ်အပျက်ကို
အလင်းဟာ ရေတွေကို
တံခါးဝဆီ ခေါ်လာတဲ့အခါ။
ကျမ ခုနစ်နှစ်
ကျမတို့ မထွက်ခွာခင် တစ်ရက်အလို
အဲ့ဒီနေ့က ကျမအဖေ
မှတ်စုစာအုပ် ကျမကို ပေးခဲ့တယ်
ကျမက အဖေ့ကို ပြောလိုက်တယ်၊
ကျမတိုင်းပြည်ကို ဒီထဲမှာ သိမ်းထားမယ်လို့။

~The Thing about Feathers (Nathalie Handal)

ဖြူနှင်းဖွေး ဘာသာပြန်ပါတယ်။

နွေဦးဟာ တော်လှန်ရေးနဖူးစည်းကို ရဲရဲ
ဝတ်ဆင်ထားတယ်

မနေ့က သင်ချိုးလိုက်တဲ့ လိပ်ပြာနီတစ်ကောင်ရဲ့
အတောင်တွေ

သင့်အခန်းရှေ့ ခန္ဓာမပါဘဲ ပျံသန်းနေတာမျိုးလည်း
သင့်ဘဝမှာ ကြုံတွေ့လာဦးမှာပဲ

*ဂေါ်ယာရဲ့ ပန်းချီကားထဲ စေတန့်ဟာ သူ့ကလေးသူ
ပြန်စားနေတယ်

ဒါပေမဲ့ သင်တို့ သတိထားကြည့်တဲ့အခါ

ကြောက်ရွံ့စိတ်နဲ့ သူ့မျက်လုံးတွေ

ပြူးကျယ်ထွက်နေတာ တွေ့လိမ့်မယ်

လွတ်လပ်မှုကို ရှာဖွေချင်တဲ့လူသားကို
အကြောက်တရားက ဂူထဲ ထည့်ပိတ်ထားခဲ့တယ်

မိမိဘုရင်ကြီးဟာ သူ့ထလာတဲ့ အုတ်ဂူထဲ

လူအရှင်တွေကို အိပ်စက်စေခဲ့တယ်

အာဏာရှင်ဟာ သူ့ပုလ္လင်ကို

ပြည်သူ့သွေးနဲ့ ထပ်တလဲလဲ ဆေးကြောခဲ့တယ်

ဒါပေမဲ့ ဘာစောက်ဂရုစိုက်စရာရှိလဲ

သင်တို့တွေ သေဆုံးပြီးတဲ့အခါမှာလည်း

“အာဏာရှင် အလိုမရှိ” ဘုတ်ပြားနဲ့

သူ့ဝမ်းဗိုက်ကိုခွဲလို့ ထွက်လာဦးမှာပဲ မဟုတ်လား

ပြီးတော့ အသိဉာဏ်ကို ဝဲစားထားလို့

ခေါင်းကုတ်လိုက်တိုင်း ဦးနှောက်တွေအဖက်လိုက်
ကွာကျလာနေတဲ့

နာနာဘာဝတွေကို သင်တို့ မြင်တွေ့ရဦးမယ်

မြေခွေးတွေ အန်ချထားတဲ့ ကျည်ဆန်ခွံတွေ
ကောက်ယူပြီး

ငရဲမှာတည်တဲ့ ဘုရားမှာ သင်တို့ ဌာပနာကြဦးမယ်

ကြောက်မက်ဖွယ် အော်သံနက်ကြီးတွေကြား

လူ့အဖြစ်က လျှော့ကျသွားတဲ့ သတ္တဝါတွေ

တွားသွားလေ့ရှိတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်း
သင့်ကလေးကို ပြောပြရဦးမယ်
သံဆူးကြိုးတွေကို ဖြတ်လို့ စီးဆင်းသွားတဲ့
နွေဦးရဲ့ သွေးစမ်းချောင်းလေးဟာလည်း
သင့်နှလုံးသားထဲ ပူနွေးနေဦးမယ်
ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်လိုက်လေ

အမှန်တရားရဲ့ သွေးအိတ်ကို တင်ဆောင်ရင်း
တော်လှန်ရေးအတွင်း သေဆုံးခဲ့တဲ့ တိမ်တွေထဲ
ပျံသန်းနေတဲ့ လေပူပေါင်းနီနီတွေ။ ။

*Francisco Goya

ခါမြေ

'နွေဦးမှာ အိမ်ပြန်ဖြစ်ကြတော့တဲ့သူတွေ'

နွေဦးအစမှာပဲ ကိုယ်တို့ လူငယ်တွေရဲ့ အနာဂတ်ဟာ လူသားမျိုးနွယ်ရဲ့ အကောက်ကျစ်ဆုံး သတ္တဝါတွေ လက်ထဲမှာ တစ်စုံတစ်ရာ ဆုတ်ဖြဲခံလိုက်ရတယ်။ အားလုံးဟာ အိပ်မက်ထဲက နိုးလာခဲ့သလို။ အရင်က လူနည်းစုရဲ့ ငိုကြွေးသံတွေဟာ ကိုယ်တို့ကြည့်နေကျ TV စီးရီး တစ်ခုလောက် ရသ မမြောက်ခဲ့။ ဖက်ဒရယ် ပြည်ထောင်စုဆိုတဲ့ ဝေါဟာရကြီးကို အာရုံစိုက်ဖို့ ဝေလာဝေးပေါ့။ အာဏာရှင်ဟာ အာဏာတစ်ခုထဲကလွဲရင် ဘာမှ မသိဘူးဆိုတာ မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ သိလိုက်ရတာဟာ အဆိုးထဲက အကောင်းလို့ပဲ တစ်ဖက်လှည့် တွေးကြပါစို့။

ဒါနဲ့ ..ဥဩသံတွေကို နားထောင်ကြည့်ဖူးလား။ တစ်ခုခုကို မရမနေ တောင်းဆို နေသလိုမျိုးလိုလေ။ နွေဦးနဲ့ ပတ်သက်သမျှ အားလုံးဟာ ကိုယ်တို့နဲ့အတူ ပါဝင်ကြောင်း သက်သေတစ်ခုပေါ့။ မြေပြင်က ကိုယ်တို့ အသံတွေကို အာဏာရှင် လူတိရိစ္ဆာန်တွေ လျှစ်လျူရှုထားကောင်း ထားနိုင်တယ်။ ကောင်းကင်တစ်နေရာက ဥဩတွေရဲ့ အော်သံကို ဒင်းတို့ နားခံနိုင်ပါ့မလား။ ဒါဟာ နွေဦးတော်လှန်ရေးရဲ့ ပြယုဂ်ပဲ။ ခြံထဲမှာ ပွင့်နေတဲ့ ကံကော်ပွင့်ကလေးကအစ အာဏာရှင်ကို ဆန့်ကျင်ပြီး ပွင့်နေတာလို့မှတ်။ လက်ပံနီရဲရဲတွေ ဆုပ်ဆုပ်ခိုင်ခိုင် ရဲရဲတောက်တောက် ပွင့်နေတာကို ကြည့်ရဲရင် ကြည့်လိုက်စမ်း။ သဘာဝတရားကြီးဟာ ကိုယ်တို့ဘက်မှာ ရပ်တည်နေကြောင်း ခြွင်းချက်မရှိ။

ငရဲဟာ ကိုယ်တို့ မမြင်တွေ့နိုင်တဲ့ နောက်ဘဝရဲ့ နေရာတစ်ခုလို့ဆိုရင် အာဏာရှင်စနစ်ဟာ ကိုယ်တို့ ဒိဋ္ဌရှေ့မှောက်က ငရဲပဲ။ ကွဲခြားတာ တစ်ခုက ကိုယ်တို့ဟာ ဒီငရဲကောင်တွေကို ကိုယ့်နည်းကိုယ့်ဟန်နဲ့ တော်လှန်လို့ရတာပဲ။ ကိုယ်တို့တွေ လမ်းပေါ်ထွက်ကြတယ်။ တချို့က အသက်ပေးသွားတယ်။ တစ်ချို့က ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းတွေကို တော်လှန်ရေးထဲမှာ ထည့်ဝင်ပေးဆပ်သွားတယ်။ နွေဦးဟာ အာဏာရှင်ကို ဆန့်ကျင်ရင်း အဇာနည်တွေကို မွေးထုတ်ပေးခဲ့တယ်။

မိသားစုဝင်တစ်ယောက် ပြန်မရောက်တော့တဲ့ ထမင်းဝိုင်းလေးကြောင့် ကိုယ်တို့ မျက်ရည်စို့ခဲ့ရတယ်။ မကျဆုံးခင် နောက်ဆုံးပြောခဲ့တဲ့ စကားလုံးတွေဟာ ကိုယ်တို့ရဲ့ အနက်ရှိုင်းဆုံး ဝိညာဉ်တွေထဲမှာ မီးရဲရဲ သံချောင်းတွေနဲ့ တံဆိပ်ခတ်ခံလိုက်ရသလို စွဲထင်ကျန်နေခဲ့ပြီ။ သူတို့ဟာ 'ဘယ်တော့မှ' အိမ်ပြန်ရောက်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဆိုးယုတ်ကောက်ကျစ်တဲ့ အာဏာရှင် ကင်းလွတ်ရာ ကောင်းကင်တစ်နေရာမှာ ကြယ်ပွင့်ဖြူလက်လက်တွေ အဖြစ်နဲ့ မပြီးပြတ်သေးတဲ့ ကိုယ်တို့ တော်လှန်ရေး ကို ငုံ့ကြည့်နေကြလိမ့်မယ်။

နေး

[လက်ရှိစစ်ကောင်စီရဲ့အကြမ်းဖက်သတ်ဖြတ်မှုကြောင့် ကလေးငယ်များအပါအဝင် အရပ်သား ၆၀၀ နီးပါး ကျဆုံးခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်]

အမေ့ရွာကို ရောက်သည်

အမေ့ရွာသည် ရွာဟု ပြောရန်ပင် ခပ်ခက်ခက်ဟုဆိုရမည်။ စစ်ဘေးဒဏ်ကြားမှာ မြေစာပင် ဖြစ်ခဲ့သောရွာမို့ ရွာက ပျက်လုလုပင်။ "နန်ဆန်ယန်ကျေးရွာ" ဆိုသော ရွာအဝင်ဆိုင်းဘုတ်ကိုကျော်လာသည်နှင့် ကားလမ်းဘေးတစ်လျှောက် ပျက်စီးနေသော အိမ်တချို့ကို အတိုင်းသားမြင်နေရသည်။ တချို့အိမ်တွေကလည်း လူမနေတာကြာသဖြင့် ထိန်းသိမ်းတော့မည့်သူ မရှိတော့၍ ပြိုလုပြိုခင်ဖြစ်နေပြီ။ တစ်ရွာလုံးကို ခြုံကြည့်လျှင်တော့ အိမ်အင်္ဂါမစုံသော အိမ်ကလေးများနှင့် ဖွဲ့စည်းထားသည့် ရွာအင်္ဂါ မစုံသော ရွာကလေးဟု ဆိုရပါမည်။

"ဒါတောင် အခုက ပိုစည်လာတာ"ဟု အမေကပြောတော့ ဟုတ်မှာပါဟု ထောက်ခံမိသည်။ ရွာထဲအဝင်မှာ ကားဂိတ်တစ်ခုတွေ့သည်။ စတိုးဆိုင်လေးတစ်ခု၊ ဆံသဆိုင်လေးတစ်ခု၊ ဘိလိယက်ခုံလေးတစ်ခုနှင့် ဘိလိယက်ထိုးနေသူ ကာလသားတချို့တွေ့သည်။ တချို့နေရာများမှာ ဆောက်လက်စ အိမ်တချို့နှင့် တချို့ ဆောက်ရန်ပြင်ဆင်နေသည့် အုတ်၊ထုံး၊သဲ၊ကျောက် အပုံများတွေ့သည်။ ဒါသည် ရွာကလေး ပြန်လည်စည်ကားလာသည့်သဘောပဲဖြစ်မည်ဟု ယူဆမိလိုက်ပါသည်။

ရွာအဆုံးက စစ်တပ်နားအရောက်မှာတော့ အမေက ကားကို အသာရပ်လိုက်သည်။ "ဒါ အမားကိုမွေးခဲ့တဲ့နေရာပဲ"တဲ့။ စစ်တပ်နှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင် သစ်ပင်ကြီးများအုံ့ဆိုင်းနေသော ခြံဝန်းကလေးထဲတွင် ဟိုနားတစ်ခု ဒီနားတစ်ခု အိမ်ကလေး ၃ လုံးရှိနေသော်လည်း လူတစ်ဦးမျှရှိမနေပါ။ အမေသည် ကားမှန်တံခါးကို အသာချကာ ဘာမှဆက်မပြောဘဲ ကားပေါ်ကနေပင် အိမ်ကလေးကို အကြာကြီး ငေးကြည့်နေသည်။ ပြောစရာမရှိ၍မဟုတ်ဘဲ ဘယ်ကစပြောရမှန်းမသိ၍ စကားလုံးရှာနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း နားလည်လိုက်မိသည်။

မကြာခင် စစ်တပ်စခန်းချရာနေရာထဲက ယူနီဖောင်းဝတ် တပ်သားတစ်ဦးထွက်လာသည်။ "ဘာကိစ္စရှိလို့ပါလဲ ခင်ဗျာ"တဲ့။ အမေသည် ခေါင်းကိုအသာရမ်းရင်း "ဘာမှမရှိပါဘူး၊ ကျွန်မကို မွေးခဲ့တဲ့ အိမ်လေးကို အလွမ်းပြေလာကြည့်တာပါ"ဟု ဆိုရင်း ကားကို ပြန်လှည့်လိုက်သည်။ ကျွန်မကတော့ အိမ်ကလေးကို ဓာတ်ပုံတစ်ပုံရိုက်ဖြစ်အောင်ရိုက်ခဲ့သည်။ ရိုက်သာရိုက်ရသော်လည်း စစ်တပ်ဧရိယာအနီးမှ ခွင့်ပြုပါ့မလား စိတ်တထင့်ထင့်ပင်။ တပ်သားဖြစ်သူက ဘာမှတားမြစ်ခြင်းမရှိတော့ သူလည်း ကိုယ်ချင်းစာနိုင်မည်ဟု နားလည်လိုက်မိပါသည်။

အိမ်လေးကပြန်တော့ ရွာလေးကိုပြန်ဖြတ်ရသည်။ အမေသည် သူ့မှတ်ဉာဏ်ထဲ အလွတ်ရခဲ့သော ရွာလေးကို ယခုလိုအနေအထားနှင့် ဘယ်တုန်းကမှ တွေးခဲ့ဖူးမည်မဟုတ်ဟု မှန်းဆမိသည်။ ဒီနေရာဟာ အရင်တုန်းက အမေဦးကြီးတွေ နေခဲ့သောနေရာ ၊ ဒီနေရာဟာ အမေ အဒေါ်တွေနေခဲ့သောနေရာစသဖြင့် သူကသာ လက်ညှိုးထိုးပြနေသော်လည်း ကျွန်မမြင်ရတာကတော့ ပျက်စီးနေသော၊ လူမနေတော့သော အိမ်ကလေးများသာဖြစ်ခဲ့သည်။

"တကယ်တော့ ခုနက အိမ်ကလေးက အမားကိုမွေးခဲ့တဲ့အိမ်သာဟုတ်တာ၊ အမားတို့အိမ် မဟုတ်တော့ဘူး။ အမားတို့မြစ်ကြီးနားကို ပြောင်းသွားတဲ့အချိန်မှာ တခြားမိသားစုက အဲ့နေရာကို အပိုင်စီးလိုက်ကြတယ်၊ ခုတော့ သူတို့လည်းစစ်ပြေးနေတော့ ပြန်မလာနိုင်သေးဘူး နေမှာပေါ့"တဲ့။ ပြောရင်း အမေမျက်ဝန်းတွေက အတိတ်ကိုပြန်သတိရနေပုံရသည်။

ပိုင်ခဲ့ဖူးသော်လည်း မဆိုင်တော့သော အိမ်ကလေးသည်
အမေ့ငယ်ဘဝအမှတ်တရတွေအများကြီးရှိခဲ့ဖူးပေလိမ့်မည်။

"ငယ်ငယ်တုန်းကဆို..."ပြောရင်း အမေအသံခဏတိမ်ဝင်သွားသည်။

အမေမောင်းနေသော ကားလေးက နန်ဆန်ယန်-ဝိုင်းမော်လမ်းပေါ် ဖြည်းဖြည်းချင်း လှိမ့်သွားနေသည်။ ကျွန်မက ဘေးကထိုင်နားထောင်သူသက်သက်သာ။ အမေသည် ဒီအကြောင်းတွေကို တစ်ယောက်ယောက်ကို အမြဲ ပြောပြချင်ခဲ့ပုံပေါ်သည်။

တောင်ကုန်းလေးများကြား တရိပ်ရိပ်ဖြတ်သန်းနေသော ကားလေး၏ ဘေးပြတင်းမှန်တွေကို ကြည့်ရင်း ကျွန်မက စစ်၏ အနိဌာရုံများအကြောင်း တွေးမိနေသည်။ အိမ်ပိုင်ရှင်တွေသည် သူတို့ ဇာတိရွာနှင့် အိမ်ကလေးတွေကို လွမ်းနေကြပေမည်။ အိမ်ကလေးတွေကလည်း အိမ်ရှင်တွေကို လွမ်းချင်လွမ်းနေကြပေမှာပေါ့။

အမေကဆက်ပြောသည်။ "အမေနဲ့ အဘိုးနဲ့က ဒီလမ်းကနေ နှစ်ယောက်တည်း ၁၂ဘီးကားနဲ့ နေ့စဉ်ဖြတ်ပြီး ဝိုင်းမော်အထိ၊ ဝိုင်းမော်ကနေ မြစ်ကြီးနားထိ ကုန်သွယ်ခဲ့ကြတာ။ အမေက မောင်း၊ နင့်အဘိုးက ကြမ်းတုံးတစ်ခုယူပြီး ကားနောက်ကနေ လမ်းလျှောက်လိုက်တယ်။ အဲ့တုန်းက လမ်းကအခုလိုမပြေဘူးလေ၊ အကွေ့ကြီးပြီးမတ်တော့ ကုန်ဝိတ်ပါတဲ့အခါ ကုန်းအတက်မှာကားက နောက်ကို လျှော့ပြီးလိမ့်ရော။ အဲ့ချိန်ဆို ကားပေါ်က ဆင်းမပြေးဘဲ ဘရိတ်သာရသလောက်ဆွဲ၊ နင့်အဖိုးက ကြမ်းတုံးကို အမြန်ပြေးခု၊ ပြီးရင် ပြန်နင်း၊ ကုန်းပေါ် ပြန်တက်၊ အဲ့လိုသွားခဲ့ရတာ"

"အဲ့တုန်းကအမားဘယ်နှနှစ်လဲ"

"၁၂ နှစ်"

အမေ့အသံက နည်းနည်းမှ အားငယ်ဟန်မပေါ်။

ဂုဏ်ယူနေဟန်ပင်ရှိသည်။

ကျွန်မ သတိထားမိသလောက် အမေ့ဘဝမှာ သူ့အမြဲဂုဏ်ယူနေခဲ့သော အရာ(၂)ခုရှိသည်။

မိသားစုမှာ အကြီးဆုံးသမီးပီပီ တစ်မိသားစုလုံးတာဝန်ကို ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် ထမ်းပိုးနိုင်ခဲ့ခြင်းနှင့် အတန်းပညာမတတ်သည့်သူ့ဘဝမှာ သမီးဖြစ်သူ ကျွန်မကို ဆရာဝန်ဖြစ်အောင် ပျိုးထောင်နိုင်ခဲ့ခြင်းပင်။ ကျွန်မစာရေးခြင်းကို သက်မွေးဝမ်းကျောင်းတစ်ခုအနေနှင့် သူ့အားမပေးခဲ့သော်လည်း "နင့်သမီးက စာရေးဆရာမဆို"ဟု သူ့သူငယ်ချင်းတွေက မေးလာလျှင်တော့ ဝမ်းသာအားရထုတ်ကြွားတတ်သူလည်းဖြစ်သည်။

ဒီတစ်ခါတော့ "သမီးက စာရေးတတ်တော့ ဒီအကြောင်းတွေ တစ်နေ့ကျ ရေးချင်လည်းရေးပေါ့"ဟု သူ စိတ်လိုလက်ရထုတ်ပြောခဲ့ပါသည်။

ယဉ်ယဉ်နှောင်း

[ကချင်ပြည်သူတွေဟာ ၂၀၁၁ ခုနှစ်ကစလို့ တကျော့ပြန်စစ်ပွဲတွေရဲ့ဒဏ်ကို ခံစားနေကြရပါတယ်။ ဖက်ဆစ်တပ်ရဲ့နောက်မဆုတ်တမ်း အာဏာမက်မောမှုကြောင့် မြန်မာပြည်အနှံ့မှာ ပြည်တွင်းစစ်ဖြစ်ပွားဖွယ်ရာရှိတယ်လို့ ခန့်မှန်းသုံးသပ်နေကြပါတယ်]

အတွင်းနက်နက်ဒဏ်ရာများ

Francis Wade ရဲ့ Myanmar's Enemy Within ကို ဖတ်ဖြစ်ပါတယ်။

မတူညီတဲ့လူမျိုးစု၊ ဘာသာဝင်တွေကြား လူမှုသဟဇာတဖြစ်ခြင်းဟာ ဘုရင်များလက်ထက်ထိ ရှိခဲ့တယ်လို့ သူကဆိုပါတယ်။ အရှေ့တိုင်းရဲ့ ဘာသာရေးနဲ့ နိုင်ငံရေးဆက်နွှယ်မှုကို နားမလည်တဲ့ ဗြိတိသျှတွေရောက်လာတော့မှ ဒီဟာ ပျက်ပြားသွားတယ်ပေါ့။ လွတ်လပ်ရေးလှုပ်ရှားမှုတွေမှာ ဗမာဗုဒ္ဓဘာသာအမျိုးသားရေးဝါဒတွေရဲ့ ကြွေးကြော်တဲ့ လူမျိုးရေးနဲ့ ဘာသာရေးအရသာလွန်တယ်ဆိုတဲ့အယူကို ၁၉၆၂ ခုနှစ် စစ်တပ်က အာဏာသိမ်းတဲ့အခါ ဆက်အမွေခံပါတယ်။

‘မြေမြီ၍ လူမျိုးမပျောက်၊ လူမြီမှ လူမျိုးပျောက်မည်’ ဆိုတဲ့ဝါဒမှိုင်းတွေမိနေတဲ့ နိုင်ငံသားတွေဟာ ရခိုင်အရေးမှာတော့ တခြားနယ်စပ်ဒေသမှာဖြစ်နေတဲ့တိုက်ပွဲတွေလို မိစ္ဆာစစ်တပ်နဲ့ အပြစ်မရှိတဲ့ပြည်သူလူထု (bad military versus good citizenry) လို့ မမြင်နိုင်ကြတော့။ စာရေးသူအင်တာဗျူးခဲ့တဲ့ ဗမာ၊ ရခိုင်

ဗုဒ္ဓဘာသာတွေက ဗမာလူမျိုးပျောက်သွားမယ်၊ အင်ဒိုနီးရှားတို့ဘာတို့လို ဗုဒ္ဓဘာသာပျောက်တော့မယ် ဆိုတဲ့စိုးရိမ်စိတ်တွေ ပြကြတယ်။

တိုင်းရင်းသား ၁၃၅ မျိုး ဆိုတာကလည်း ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းရဲ့ဝါဒဖြန့်မှုဆိုတာ သိရမယ်။ ၁၉၃၁ ခုနှစ်မှာ ဗြိတိသျှတွေ သန်းခေါင်စာရင်းကောက်တော့ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးစု ၁၃၉ မျိုးရှိခဲ့တယ်။ ၁၉၇၃ ခုနှစ်မှာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းက အသစ်ကောက်ဖို့ ညွှန်ကြားတော့ ၁၄၄ မျိုးလို့ ထွက်လာခဲ့တယ်။ အမျိုးအရေက ဆက်တိုးလာနေတုန်းပဲ။ ဒါပေမယ့် ၁၉၈၃ ခုနှစ် သန်းခေါင်စာရင်းကောက်သူတွေ ထပ်မလွှတ်ခင်မှာပဲ ၁၃၅ မျိုးလို့ သတ်မှတ်ခဲ့တယ်။

၁၉၅၂ ခုနှစ်မှာ အမျိုးသားမှတ်ပုံတင်ကတ်ပြားတွေစထုတ်ပေးတော့ လူမျိုး၊ ကိုးကွယ်ရာဘာသာမပါသေး။ ဆိုတော့ မျိုးဆက်နှစ်ဆက်ထိနေဖူးသူ၊ ဒါမှမဟုတ် လွတ်လပ်ရေးမတိုင်ခင် ရှစ်နှစ်အတွင်း ဒီတိုင်းပြည်မှာ နေခဲ့သူဆိုရင် နိုင်ငံသားဖြစ်ခွင့်ရှိမယ်။ ဒါပေမယ့် ၁၉၈၂ ခုနှစ်မှာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းက နိုင်ငံသားဥပဒေပြဋ္ဌာန်းလိုက်တဲ့အခါ ၁၃၅ မျိုးထဲမပါတဲ့သူတွေ နိုင်ငံသားဖြစ်ခွင့်မရတော့။

ရိုဟင်ဂျာတွေနဲ့ ရခိုင်တွေကြား ပဋိပက္ခက ခုမှဖြစ်တာမဟုတ်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မှာ ဂျပန်တွေ ရခိုင်ပြည်ရောက်တော့ ဗြိတိသျှတွေက ခုခံတဲ့နေရာမှာ ရိုဟင်ဂျာတပ်သားတွေကို သုံးခဲ့ပြီး ဂျပန်တွေက ရခိုင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေကို အသုံးချခဲ့တယ်။ အဲဒီကတည်းက နှစ်ဖက်စလုံးမှာ အစုလိုက်အပြုံလိုက်သတ်ကြတဲ့ပွဲတွေအကြောင်း လက်ဆင့်ကမ်းလာခဲ့ကြတယ်။

နောက်အသစ်သိလိုက်ရတာတစ်ခုကတော့ ၁၉၉၀ ခုနှစ်များရဲ့အလယ်ပိုင်းလောက်စလို့ ထောင်ထဲက ရာဇဝတ်သားတွေကို ဘူးသီးတောင်ဘက်တွေမှာ သွားနေမယ်ဆိုရင် ပြစ်ဒဏ်ကျတဲ့နှစ်ထက် စောလွှတ်ပေးမယ်ဆိုတဲ့ အပေးအယူတွေရှိခဲ့တာပါ။ နေစရာတင်မက ဆန်၊ ဆီ၊ ဆားလည်း ထောက်ပံ့ဦးမှာ။ ရောက်ပြီးသုံးနှစ်အတွင်းမှာ ဒီနေရာကခွာရင် ထောင်ထဲပြန်ထည့်မယ်ဆိုတဲ့ ကန့်သတ်ချက်တော့ ရှိတယ်။ အာဏာပိုင်တွေရဲ့အကြောင်းပြချက်ကတော့ လူဦးရေများပြားလာနေတဲ့ မွတ်စလင်တွေကြားမှာ ဗမာတွေ ထည့်ပေးဖို့ပေါ့။

အထက်က စာပိုဒ်တွေကတော့ စာအုပ်ထဲက အပိုင်းအစတချို့ကို ဘာသာပြန်လိုက်တာပါပဲ။ မင်းမော်ကွန်းရဲ့ ပြက်လုံးအစ၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံးက မှူးဇော် ဖေဘွတ်ကနေ သွေးဆော်တာအလယ်၊ မွတ်စလင်တွေကို မြေမရောင်းရလို့ အမိန့်ထုတ်တဲ့ ကရင်ပြည်နယ်ကဘုန်းကြီးအဆုံး ထည့်ထားပေမင့် မိတ္ထီလာအရေးအတွက် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေကိုယ်စားတောင်းပန်ပါတယ်ဆိုတဲ့ ဦးဆန္ဒာဓိက စာအုပ်ထဲပါမလာတာတော့ တစ်မျိုးပဲ။ ဒါပေမယ့် ဘာသာရေးပဋိပက္ခအတွင်းမှာ မွတ်စလင်ဘာသာဝင်တွေကို ဘုန်းကြီးကျောင်းထဲ ဝင်ရောက်ခိုလှုံခွင့်ပေးခဲ့တဲ့ အရှင်ဝိသုဒ္ဓိ (7 days hero ဆုလည်းရခဲ့တယ်ထင်ရဲ့) ကိုတော့ ထည့်ထားပါတယ်။

လူမျိုးရေး၊ ဘာသာရေးလွှဲဆော်သလိုဖြစ်မှာစိုးလို့ ဖတ်ခဲ့သမျှအကုန်အစင်မပြောပြချင်ပေမယ့် ချင်းပြည်ကို ဗမာဇာတ်သွင်းတဲ့ဖြစ်စဉ်မှာ ခရစ်ယာန်ကျောင်းသား/သူတွေကို ပါဠိလို ဗုဒ္ဓကျမ်းစာတွေရွတ်ခိုင်းပြီး မှားရင် ဘုန်းကြီးတွေက ရိုက်တယ် ဆိုတာမျိုး ဖတ်ရတဲ့အခါ စိတ်ထိခိုက်ရတဲ့အကြောင်းကိုတော့ ထည့်ပြောရပါဦးမယ်။

အချုပ်ပြောရရင် ဘယ်သူတွေက ဘယ်လူမျိုးတွေကို ချောင်ပိတ်ဆို့ထားသလဲဆိုတာ ဖွင့်ချပြထားတဲ့စာအုပ်ပါ။ ဒီစာအုပ်ကို ဖတ်ပြီးသွားရင် ရခိုင်အရေးကို အကြမ်းဖျဉ်းတော့ နားလည်သဘောပေါက်သွားပါလိမ့်မယ်။ ။

နေသန့်

[ဒီဖတ်ညွှန်းကို ၂၀၁၈ ခုနှစ် မတ်လ ၁၈ ရက်နေ့က ရေးခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ ရိုဟင်ဂျာလူမျိုးစုတွေအပေါ် ဖက်ဆစ်စစ်တပ် ဘယ်လောက်ရက်ရက်စက်စက် နှိမ်နင်းခဲ့မယ်ဆိုတာ မြင်လာကြမယ်လို့ ယူဆပါတယ်]

ဟာသဉာဏ်ဖြင့် အာခံခြင်း

ဦးဇာနည် အဖမ်းခံရတယ်ဆိုတဲ့သတင်းကိုတွေ့တော့ အာဏာရှင်ကို ဟာသဉာဏ်အားဖြင့် အာခံခဲ့ကြတာတွေ ပြန်သတိရသွားတယ်။ သားရေကြိုး တင်းအောင်ကိုင်၊ သားရေကြိုး ကိုးကွင်း စတာတွေ မတိုင်ခင်မှာ ဂျိုကုပ် ဒူးကြီး ကျောပြောင် (ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီး စောမောင်) ရှိခဲ့တယ်။ ဦးဇာနည်ရဲ့ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ပါတဲ့ဟာသတစ်ခုကိုလည်း ငယ်ငယ်က ကြားဖူးခဲ့တယ်။ (နှုတ်ကတဆင့်ကြားရတဲ့မှတ်တမ်းမို့ မှားနေတာရှိရင် ပြင်ပေးကြပါ။) ဘယ်ဖက်လက်မှာ အေလို့ရေး၊ ညာဖက်လက်မှာ ဘီလို့ရေးပြီး အေဘယ် ညာဘီ (အေဘယ် ညာပြီ) ဆိုတဲ့ ဟာသပါပဲ။ ဒေးဗစ်အေဘယ် ဆိုတာ ဝီကီမှာရေးထားပုံအရတော့ နအဖအစိုးရလက်ထက်မှာ ဘဏ္ဍာရေး၊ စီးပွားကူးသန်း စတာတွေမှာ ဝန်ကြီးတာဝန်ယူခဲ့သူပါပဲ။ ခုဘိုင်းကောက်လုပ်နေတဲ့ ဦးပိုင်ကုမ္ပဏီ တည်ထောင်ရာမှာ ဦးစီးဦးရွက်ပြုခဲ့သူတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ပါတယ်။ စစ်တပ်က ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်မဟုတ်သူတွေကို နေရာပေးတယ်လို့ပြောချင်တဲ့အခါမှာ ရိုမန်ကက်သလစ်ဖြစ်တဲ့သူကို ညွှန်းလေ့ရှိတယ်ထင်ပါတယ်။ ([https://en.wikipedia.org/wiki/David_Abel_\(general\)](https://en.wikipedia.org/wiki/David_Abel_(general))) အေဘယ် ညာဘီရဲ့ နောက်ခံအကြောင်းအရာကိုတော့ သိမှီတဲ့သူများ ဖြည့်စွက်ပေးကြပါ။ ဦးဇာနည်ရဲ့လက်ရာနောက်တစ်ခုကတော့ အမျိုးသားညီလာခံ(?)ကို သရော်တဲ့ သူတောင်းစားညီလာခံ ရှိပါမယ်။

ဦးဇာနည်ပြီးရင် နောက်ထပ်မှတ်မှတ်ထင်ထင်ရှိတာ ကဗျာဆရာ နေဇော်နိုင်ရဲ့ကျနော်ဆွဲဖွင့်မိသော တံခါးများ အစီအစဉ်ပါပဲ။ youtube မှာ ပြန်ရှာကြည့်တဲ့အခါ အစောဆုံး ၂၀၀၈ ခုနှစ်နဲ့ နောက်အကျဆုံး ၂၀၁၃ ခုနှစ် လို့တွေ့ရပါတယ်။ ၂၀၀၇ ရွှေဝါရောင်တော်လှန်ရေးအပြီးမှာ DVB ရုပ်သံအစီအစဉ် စနေ၊ တနင်္ဂနွေ နေ့လယ်ပိုင်း စမ်းသပ်လွှင့်ရာကနေ ညပိုင်းတွေထိ တိုးချဲ့ထုတ်လွှင့်တဲ့ကာလမှာ စောင့်ကြည့်ခဲ့ရတာ မှတ်မိနေတယ်။ (၂၀၀၇ တုန်းက ရှစ်ပေစလောင်းမှာမိတဲ့ DVB နဲ့ Al Jazeera ပဲ အားထားကြည့်ခဲ့ရတာ) ရယ်ရလို့ဆိုတာထက် သူ့ရဲ့သရော်တော်တော် မျက်နှာပေးနဲ့အသံတွေကြောင့် မှတ်မိနေခဲ့တာ။ အမြည်းကြည့်ချင်ရင် ဒီမှာရှိပါတယ်။ <https://www.youtube.com/watch?v=ox3rSdZPGME> အလားတူဆိုရင် RFA မြန်မာပိုင်းအစီအစဉ်မှာလည်း “ဟဟပါပဲ” ဆိုတဲ့ခေါင်းစဉ်နဲ့ အပတ်စဉ် တင်ဆက်နေတာရှိပါတယ်။

DVB ကနေပဲ ဆက်ရရင် စပ်ကူးမတ်ကူးကာလမှာ သီးလေးသီး အငြိမ့်လည်း တစ်ခေတ်ရှိလိုက်ပါသေးတယ်။ ကျောင်းဆရာမတွေ ကျူရှင်သင်တာရယ်၊ မိန်းမတွေရဲ့ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံတွေရယ်၊ ညစ်ညမ်းဟာသတွေရယ်နဲ့ပဲ လည်ပတ်နေတဲ့အငြိမ့်တွေကြားမှာ နိုင်ငံရေးပြက်လုံးတွေပါတဲ့ သီးလေးသီးအငြိမ့်ကို လူထုက သတိထားမိကြပါတယ်။ ပြည်တွင်းပြန်ရောက်ပြီး အငြိမ့်သုံးလေးပွဲကလိုက်သေးပေမယ့် နောက်တော့

ပြန်ပျောက်သွားပါတယ်။ (အငြိမ့်တွေတိမ်ကောသွားတာဟာ စာပေဟောပြောပွဲတွေမှာ စစ်အစိုးရကို ဆဲတာတွေ ခေတ်စားလာတာနဲ့ ဆိုင်လောက်မလား??) သူတို့နောက်မှာ ဟားငါးကောင် စတဲ့ မျိုးဆက်တွေ တက်လာသေးတယ်ထင်ရဲ့ ကျနော်တော့ လက်လှမ်းမမီတော့ဘူး။ (DVB အကြောင်းပြောရင်း ဇော်မဲလုံးလုပ်တဲ့သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲမှာ ချက်ကျလက်ကျမေးတတ်လို့ အများစုကြွခဲ့ကြတဲ့ RFA က မအေးအေးမွန်ကို DVB မှာ သတင်းဖတ်ကတည်းက သဘောကျခဲ့တာလည်းပြန်သတိရ။ ဦးသိန်းစိန်အစိုးရလက်ထက် DVB ပြည်တွင်းရောက်တဲ့အခါ လေသံပြောင်းသွားတယ်လို့ ဝေဖန်သံတွေထွက်ခဲ့ကြတာလည်း သတိရ။ ဒီလိုရပ်တည်ချက်တွေ ပြောင်းလာတာ ရိုးတော့ရိုးနေပါပြီ။ လက်ပံတန်းသပိတ်ကာလက မမ်မိုရီတွေတက်လာတော့ အလဲဗင်းကို ချီးကျူးထားတာ ပြန်တွေ့မိ။ သိပ်မကြာဘူး၊ မြန်မာနောင်း လူထုအလှူငွေနဲ့ရပ်တည်မယ့်အပေါ် ဂျေဝင်တာမှာ အလဲဗင်းကို ဆဲရ၊ ခုလည်း စစ်ကောင်စီကို တပ်မတော်လို့ဆက်သုံးနေတာ တွေ့ရပြန်။)

ဟာသတွေဘက် ပြန်သွားရရင် ၉၀ ခုနှစ်များဆီမှာ လူထုကြားပျံ့ခဲ့တဲ့ဟာသတွေဆိုရင် စစ်ဗိုလ်ချုပ်တွေရဲ့ညှံဖျင်းမှုအကြောင်းတွေများပါတယ်။ မိတူး၊ မိသရီး ကနေ weather မကောင်းရင် လဲလိုက် ဆိုတာမျိုး။ နောက် နဝတ၊ နအဖ၊ ရယက စတဲ့ အတိုကောက်တွေသုံးတဲ့ခေတ်မို့ မယားကြောက် (မယက) ဆိုပြီး စနောက်ကြတာတွေ။ နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနဲ့ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ (နအဖ) စတဲ့ ကောင်စီတွေ ခေတ်စားတဲ့ကာလမှာ ... ပန်းရံဆရာတွေ အုတ်စီတာကို "ဟိုကောင်စီလည်းမကောင်းဘူး၊ ဒီကောင်စီလည်းမကောင်းဘူး" လို့ pun လုပ်တာလည်း ရှိပါသတဲ့။ ဗိုလ်ခင်ညွန့်ပုံကို ပလတ်စတစ်ခွက်ပေါက်ပဲပြီး ရေထဲနှစ်၊ ခွက်ပေါ်လာရင် "ပေါ်လာပြန်ပြီ ဒီစောက်ခွက်" ဆိုပြီး ဆဲတာလည်း ရှိပါသတဲ့။ ၂၀၀၇ ရွှေဝါရောင်တော်လှန်ရေးမှာ "ကြံ့ဖွတ်ရိုးရှေ့မယ်သီလရှင်တွေ တန်းစီနေကြပြီ" "ဒါနဆန်ပါရှင် လို့အော်နေကြတယ်" ဆိုတဲ့ punchline နဲ့ ကိုယ်တွေအချင်းချင်းကို ပြန်နှောက်တာတွေရှိမယ်။ (လူထုကြားကဟာသမဟုတ်ပေမယ့် ကိုယ့်ရဲ့နားကြားလွဲတဲ့အဖြစ်ကိုလည်း သတိရသေး။ ၂၀၀၈ ခုနှစ်(?) လောက်က တောင်ကြီး တန်ဆောင်တိုင်ပွဲမှာ ခွပ်ဒေါင်းပုံနဲ့ မီးပုံးပျံတက်သွားတယ် ဆိုတဲ့ သတင်းကို ဖွတ်ဒေါင်းလို့ နားကြားမှားသေးတာ။ အဲဒီတုန်းကတော့ ခွပ်ဒေါင်း ဘာညာမသိသေးဘူးဆိုတော့) ကျနော်မှတ်မိသလောက်ကတော့ ဒီလောက်ပဲ။ တခြားမှတ်မိကြတာတွေရှိသေးရင် ဖြည့်စွက်ပေးကြပါဦး။ အဲဒီတုန်းက အာဏာရှင်ကို အာခံခဲ့တဲ့ လူထုဟာသတွေ စုစည်းထားတဲ့စာ၊ ဆောင်းပါးရှိရင်လည်း ညွှန်းကြပါဦး။ Jonathan Waterlow ရဲ့ It's Only A Joke, Comrade! ဆိုတဲ့စာအုပ်မှာတော့ စတာလင်လက်အောက်က ဆိုဗီယက်ဟာသတွေကို ချဉ်းကပ်ထားတယ်။ ဖိနှိပ်တဲ့စနစ်တွေအောက်က နိုင်ငံရေးပြက်လုံးတွေဟာ

ဖိနှိပ်သူရဲစုံတွေ၊ ပါဝါနဲ့ ဖိနှိပ်သူတင်သွင်းတဲ့အတွေးအခေါ်တွေကို သိစိတ်ရှိရှိ တော်လှန်အာခံတဲ့လေ့ပါပဲ လို့ စာရေးသူက ဆိုပါတယ်။

မိန်းမပျိုတစ်ယောက် လမ်းပေါ်မှာ စတော့ကင်ဝတ်ပြီး ထိုင်နေတယ်။ သူညာဖက်ဘေးမှာ စတာလင်ရဲ့ပုံတူ၊ ဘယ်ဖက်မှာတော့ လီနင်ရဲ့ပုံတူ။ ဂျူးတစ်ယောက်က ဘေးကနေဖြတ်သွားရင်း ရပ်ပြီးဦးညွတ်တယ်။ သုံးကြိမ်ဦးညွတ်တော့ မိန်းမပျိုက ဂျူးကို ပြန်မေးတယ်။ “ဘာလို့ သုံးကြိမ်အလေးပြုတာလဲ။ နှစ်ကြိမ်ပဲ ပြုရမှာလေ။ လီနင်အတွက် တစ်ကြိမ်၊ စတာလင်အတွက် တစ်ကြိမ်” ဂျူးအမျိုးသားပြန်ဖြေတာက လီနင်နဲ့ စတာလင်တို့ကို တစ်ကြိမ်စီပြုတာပါ။ တတိယအကြိမ်ကကျ ကားလ်မတ်စ်ရဲ့မူတ်ဆိတ်ကို တွေ့လိုက်လို့ ပါတဲ့။

စာအုပ်ထဲမှာ အဲဒီဟာသကို ဖတ်ရတော့ “ကြောက်တတ်ရင် ကျည်ကာမဝတ်နဲ့၊ အီဗာဝတ်ထား” ဆိုတဲ့ သပိတ်မှောက်စာသားကို သတိရသွားတယ်။ နွေဦးတော်လှန်ရေးမှာတော့ လူထုရဲ့ဟာသဉာဏ်ကို နေရာတကာမှာ တွေ့ရပါတယ်။ “ဘန်တလေပေါ်က ငါကြည့် ဘဝအကြောင်းများ ငါမသိ” ဆိုတဲ့ သီတဂူကို ထေ့တဲ့စာသား၊ “ဂျပုသွေးနဲ့ လဥဆေးမယ်” အစ၊ ကိုမင်းကိုနိုင် ပြောပါပြီ ပေချ်အလယ် ယူအန်က တကယ်တိုက်မှာသေချာပြီဆိုရင်တော့ ကျနော်တို့ဘက်က အမြည်းတာဝန်ယူပါရစေ အဆုံးပါပဲ။

ဟာသပြက်လုံးတွေဟာ တော်လှန်ရေးကာလအတွင်း ဖိနှိပ်မှုတွေအတွက် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာဖြေဖျောက်ဖို့နဲ့ စစ်အုပ်စုကို ဆက်ဖိဆန့်နေဖို့အားတစ်ခုအဖြစ်တော့ အသုံးဝင်ပါလိမ့်မယ်။ (နာအောင်ပြောလို့ သူတို့ကြောက်မယ်ထင်တာကကျ ဆေးရုံဝင်းထဲတပ်စွဲလို့ သရဲခြောက်ရင် သူတို့ကြောက်မှာပဲ ယူဆတာနဲ့ အတူတူဖြစ်မယ်) လူထုကြား အကြောက်တရားပျောက်ပြီး သူတို့အမိန့်အာဏာတွေကို ဖိဆန့်မှာပဲ ကြောက်ပါလိမ့်မယ်။ ဒေါင်းတို့မျိုးဆက် သံချပ်အဖွဲ့သူအဖွဲ့သားတွေကို ဖမ်းဆီးထောင်ချခဲ့တာလည်း အဲဒါကြောင့်လို့ ထင်တာပါပဲ။ ၉၀ ခုနှစ်တွေတုန်းက စစ်အုပ်စုအခြေခိုင်နေတာမို့ ကျနော်တို့တွေ နိုင်ငံရေးပြက်လုံးတွေနဲ့ အသက်ဆက်ခဲ့ရတာ၊ ၂၀၂၁ မှာတော့ တော်လှန်ရေးကို လူထုရဲ့ဒေါသမာန်နဲ့ပဲ အသက်ဆက်ကြရဦးမယ်။

နေသန်

အမတနွေဦး စာစောင် အမှတ်စဉ် ၂

၂၀၂၁ နွေဦးတော်လှန်ရေးမှာ လူထုကြားက အခွံတွေကို လက်လှမ်းမီသလောက် စုစည်းထားပါတယ်။

teacher: ဒီမေးခွန်းကိုဘယ်သူဖြေမလဲ

Hyper from front desk:

Don't say "ငါလိုးမသားမင်းအောင်လှိုင်"
Say ငါတို့လိုးမသားမင်းအောင်လှိုင်

David playing the secret chord :

The Lord :

ဆွဲမှာပါ ။ အဲ့ကျရင် အိမ်ထဲအောင်းနေလည်းမလုံချဲ့ပါဘူး ။ ကိုယ့်လင် ကိုယ့်ယောက်ျား ကိုယ့်သား အကုန် ပေါ်တာဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

Internet line မရတော့ Train To Busan II ကား
ပြန်ကြည့်နေတာ

ငါကြည့်နေတဲ့ကားမှာတော့
UN ဘယ်ချိန်မှလာလဲဆိုတော့
တစ်နိုင်ငံလုံးမှာ လေးယောက်ပဲကျန်မှ လာတယ်:3

Un က တကယ်တိုက်မှာသေချာ
ပြီဆိုရင်တော့
ကျွန်တော်တို့ဘက်က
အမြည်းတာဝန်ယူပါရစေ

အသစ်အရသတ်ပုံက
တော်တော် ဖြစ်လားဗျ

ရဲဘော်တို့ ဖောင်တွေကို ဖျက်လိုက်တော့
ငါတို့ ရေဆုံးမြေဆုံးတိုက်ရတော့မယ်
သေရင် မြေကြီး ရှင်ရင် ရွှေထီးဟေ့

ဘုရင့်နောင်က ဒလန်ဟေ့
အဲ့ကောင်ကို ဝိုင်းရိုက်ကွာ

လီးလို့ ဖျက်ရမှာလား
ငါတို့သေ သွားမှာပေါ့ဟ စောက်ရူးလား

အေးဆေးနေစမ်းပါ လီးလား

ငါတို့ဘကျမှာတော့ ဘယ်လောက်
ဖိဖိ
နေတိုင်းကြတာဆိုလို့ ဘုန်းကြီးတွေ
ပဲရိတယ် (ဆွမ်းခံ)

Saw sheep large?

1h · 🌐

Like Page

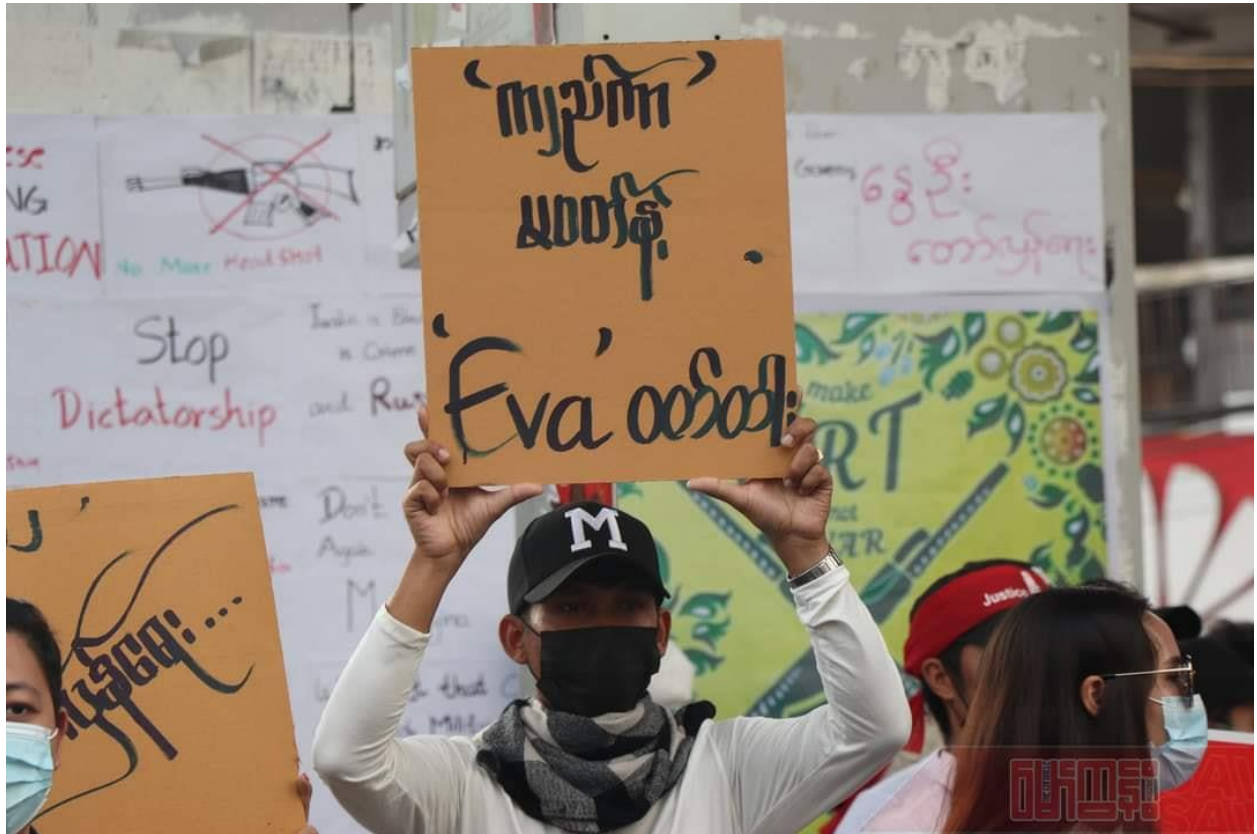
ကျွန်တော့်ကိုသူမဖမ်းသွားပါပြီ

Source - confirmed ပါ

Edited - အခုရင်ခွင်ထဲကိုရောက်နေပါပြီ

ပြေးရင်းလွှားရင်း
နင်ဝတ်နေကျ အဆင်လေးမြင်တော့
ငါ့မှာ လှည့်ကြည့်ဖြစ်သေး.....

😂 526

2 Comments · 289 Shares

ALL MY CRUSH

2h · 🌐 • View Thread

👍 Like Page

မိမိကောင်လေးမှလွဲရင် ဘယ်ကောင်မှမကြောက်ဘူး
ရှင်

အချို့ဆရာ/ဆရာမ များ CDM မလုပ်သည့်အကြောင်းအရင်း

